

Tak zase za rok!

Dovolte nám, abychom se s vámi také rozloučily! Budeme se na vás těšit zase za rok v úplně novém kabátu!

Máme vás rády!

Redakce

Dámy a pánové, divadelní přátelé!

Čtyři dny se opět nachýlily do svého závěru a **FEMAD** je u konce. Doufáme, že to pro vás byla příjemně strávená doba mezi přáteli starými, ale že jste tu třeba i potkali nové lidi. Že jste dokázali dostatečně nasát bohémství do žil. Dozvěděli se třeba i něco nového a zajímavého o divadle. A pořádně se pobavili u Toy Machine. Měli jsme vás tu rádi a doufáme, že se za námi za rok vrátíte a vaši přízeň nám zachováte.

Děkujeme, že máte rádi divadlo!

Vaši členové Divadelního spolku Jiří Poděbrady

„To byla naprostá náhoda“

Rozhovor se Zdislavou Bohuslavovou a Ivou Chaloupkovou.

Začnu rovnou od toho, jak se vám tady hrálo?

Iva: Bylo tu skvělé publikum, byly jsme moc rády, protože jsme slyšely odezvu, to se vždycky snažíme poslouchat.

Už jste se setkaly s publikem, které má s inscenací problém, kupříkladu kvůli vulgarismům?

Iva: Je pravda, že kvůli vulgarismům to ne každý úplně stráví. Například když jsme měly jednu v publiku pana faráře, tak řekl shovívavě, že to nebyl jeho šálek kávy, ale že herecké výkony skvělé. Třeba zase starší lidé, kteří znají tu celorepublikovou atmosféru a co se stalo potom po válce, ti nám chodí často poděkovat.

Jaký byl impuls k výběru textu?

Zdislava: To byla naprostá náhoda. Jak byl takový ten boom okolo filmu o Lídě Baarové, tak jsem si koupila časopis, kde byla Baarová s Goebbelsem na titulní straně. Zaujalo mě to, začetla jsem se do toho a zjistila, že jistý pan Vůjtek napsal text, který je dialogem Baarová – Mandlová. Tak jsem zaúkolovala právě tady kolegyni Ivu, aby ho sehnala. Ta napsala panu Vůjtkovi, který nám text obratem poslal, a začaly jsme zkoušet.

Potkaly jste se už osobně s autorem?

Iva: Zatím ne, ale pan Vůjtek má přijet na představení v listopadu, tak z toho máme trochu strach. Přijede s jednou z hereček z ostravské Arény. Jejich pojetí je úplně jiné než to naše, takže jsme zvědavé, jak dopadne srovnání.

Jaký máte vztah k postavám?

Zdislava: Já miluju filmy pro pamětníky a vyrostla jsem na nich. Vždycky mě vzrušovalo už to, že se filmy třeba nesměly dávat. A zároveň třeba Lída Baarová mě

fakt fascinovala svou krásou a maminka vždycky říkala (tajemně): „Jo, ta měla poměr s Goebbelsem...“, a mě vždycky vzrušovalo takový to tajemství. Až teprve po revoluci se to všechno provalilo, a jak jsem se po tom pídila, tak jsem zjistila, že to nemohlo být tak jednostranný, že ty ženský přece jen musely mít nějaký fluidum, jinak by neuspěly v cizině. Baarová i po čtyřítce dělala dál kariéru v Itálii, ve Španělsku... Já ty ženský mám ráda, i když měly komplikované životy a jsou bůhvíjak ošoupané. Ale myslím si, že je to v závěrečném monologu výstižně řečeno, že to vlastně schytaly za všechny. Protože byly s prominutím větší ku*vy, kterým to prošlo, ale tyhle byly víc vidět.

Takže s textem souzníte v podstatě beze zbytku?

I + Z: Ano. Opravdu jsme se o nich během přípravy inscenace hodně dozvěděly.

Děkuji za rozhovor! Máte ještě nějaký vzkaz pro FEMAD?

I + Z: Jsme rády, že jsme si tu mohly zahrát, je tu skvělé publikum, překvapilo nás, že přišlo tolik lidí. Děkuje-me!

Postřehy z kuloárů

Nemyslel Baarovou na vrcholu kariéry. Takže až v té demenci?

Přijeli bez režiséra a už ho hledat ani nebudou.

To tvoje blbý škrtneme a to moje hezký necháme.

Větší polovina nejde.

Ty musely být jen krásné.

Divácké výkřiky

Mně se to líbilo moc, došlo mě to.

To byla přeepsaná wikipedie.

Chyběla jim noblesa.

Potřebovala bych na to být víc naladěná.

Já bych to krátila, ale jinak se mi to líbilo.

Hezké herecké výkony.

Úžasné herečky. Výborně vystižené charaktery.

Čekala jsem, že to skončí před tou cestou, konec mi přišel zbytečný.

Konečně pořádný divadlo. Tak jak má být.

Festival pořádá Divadelní spolek Jiří Poděbrady za přispění: